

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.903 van 8 oktober 2012
in de zaak A. 201.531/IX-7379**

In zake: Remi ZEEUWS
wonend te 3040 Huldenberg
Nijvelsebaan 31 A
waar woonplaats wordt gekozen

tegen:

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Thomas Dreier
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het verzoekschrift, ingediend op 25 augustus 2011, strekt tot de nietigverklaring van “de uitoefeningen van een hoger ambt – A3 – gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2011”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 september 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Thomas Dreier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur-generaal Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat het ten laste leggen van de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is attaché (rang A1) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3.2. Bij arrest nr. 209.280 van 29 november 2010 vernietigt de Raad van State, op vordering van de verzoeker, de beslissing van 20 december 2007 van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor ambtenarenzaken, waarbij Geert Rochtus wordt aangesteld in het hoger ambt van directeur van de directie Conceptie en Coördinatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Hoewel deze vernietiging op zich impliceert dat de vernietigde beslissing “ab initio” uit de rechtsorde wordt weggenomen en geacht dient te

worden nooit te hebben bestaan, neemt de verwerende partij op 25 februari 2011 een ministerieel besluit waarbij “de hogere functie van de heer Rochtus, Geert, in de graad van directeur (rang A3) met uitwerking op 1 december 2010 [wordt] vernietigd”.

3.3. Bij arrest nr. 213.541 van 30 mei 2011 verwerpt de Raad van State een eerste vordering van de verzoeker tot het opleggen van een dwangsom aan de verwerende partij wegens de niet-uitvoering van het vernietigingsarrest nr. 209.280 van 29 november 2010.

De Raad overweegt dat uit het voormelde vernietigingsarrest niet volgt dat de verwerende partij verplicht is om overeenkomstig de aanmaning die zij vanwege de verzoeker heeft ontvangen, de vrijgekomen functie van directeur van de directie Conceptie en Coördinatie te begeben door middel van een gewone bevorderingsprocedure en dat aan de verwerende partij dan ook geen dwangsom kan worden opgelegd teneinde van haar de nakoming van een dergelijke verplichting af te dwingen.

3.4. Op 23 juni 2011 stelt de verzoeker bij de Raad van State een tweede vordering in tot het opleggen van een dwangsom aan de verwerende partij wegens de niet-uitvoering van het vernietigingsarrest nr. 209.280 van 29 november 2010.

Bij arrest nr. 215.193 van 19 september 2011 verwerpt de Raad van State ook deze vordering, omdat de verwerende partij op 20 juni 2011 een beslissing heeft genomen over de invulling van de functie van directeur van de directie Conceptie en Coördinatie (zie hierna randnummer 3.5), zodat – daargelaten de vraag of die beslissing wettig is –, alleszins een beslissing werd genomen met betrekking tot het rechtsherstel waartoe het voormelde vernietigingsarrest de verwerende partij verplicht.

3.5. Bij besluit van 20 juni 2011 wijst de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het openbaar ambt, Geert Rochtus opnieuw aan om het hoger ambt van directeur van de directie Conceptie en Coördinatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uit te oefenen vanaf 1 december 2010.

Dit besluit wordt bij vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2011.

3.6. Eveneens in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2011 wordt melding gemaakt van het “ministerieel besluit van 14 juni 2011 [waarbij] Mevr. Lenneberg, Christine, [wordt] aangewezen om het hoger ambt van directeur uit te oefenen met ingang van 1 mei 2011”.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota neer.

5. De verwerende partij vraagt om deze nota uit de debatten te weren.

Beoordeling

6. Het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van het beroep, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de door de verzoeker neergelegde pleitnota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar

de neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Nadere precisering en verzoek tot uitbreiding van het voorwerp van het beroep

7. De verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift de nietigverklaring van “de uitoefeningen van een hoger ambt – A3 – gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2011”.

Aangezien in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2011 wat de aanwijzing voor hogere ambten van de rang A3 bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, alleen melding wordt gemaakt van het “ministerieel besluit van 20 juni 2011 [waarbij] de heer Rochtus, Geert, [wordt] aangewezen om het hoger ambt van directeur uit te oefenen met ingang van 1 december 2010” en van het “ministerieel besluit van 14 juni 2011 [waarbij] Mevr. Lenneberg, Christine, [wordt] aangewezen om het hoger ambt van directeur uit te oefenen met ingang van 1 mei 2011”, dient te worden gepreciseerd dat het deze twee besluiten zijn die het voorwerp uitmaken van het voorliggende beroep.

8. In zijn memorie van wederantwoord vraagt de verzoeker de uitbreiding van het voorwerp van zijn beroep tot “de aanstellingen in de rangen A2 en A3 vermeld in stuk 4 [van het door de verwerende partij neergelegd administratief dossier]”.

De Raad van State verwerpt evenwel deze vraag. Aangezien hierna zal blijken dat het voorliggende beroep niet ontvankelijk is ingesteld, kan de verzoeker immers niet ontvankelijk de uitbreiding van het voorwerp van dat beroep vragen.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

9. De verwerende partij werpt in haar laatste memorie op dat het beroep laattijdig is ingesteld.

Zij betoogt, met verwijzing naar het arrest nr. 217.722 van 6 februari 2012 van de Raad van State, dat wanneer een besluit krachtens een normatieve bepaling of een constante praktijk op twee manieren moet worden bekendgemaakt, die als zodanig los van elkaar staan en geen onlosmakelijk geheel vormen, de beroepstermijn van zestig dagen loopt vanaf de eerste bekendmaking. Zij wijst erop dat de thans bestreden besluiten niet alleen op 29 juni 2011 werden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, maar ook reeds op 21 juni 2011 bij dienstnota werden bekendgemaakt op het Infonet van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Aangezien het een vast gebruik is om langs die weg benoemingen en aanstellingen bij het personeel bekend te maken, deze wijze van bekendmaking bovendien genoegzaam bekend is bij en voldoende toegankelijk is voor het personeel – zoals door de verzoeker werd bevestigd in de zaak die tot het voormelde arrest aanleiding heeft gegeven –, en reeds uit andere door de verzoeker bij de Raad van State ingeleide zaken is gebleken dat hij de publicaties op het Infonet nauwgezet opvolgt, moet volgens de verwerende partij worden aangenomen dat de termijn voor de verzoeker om een beroep in te stellen tegen de thans bestreden besluiten is aangevangen op 21 juni 2011. De beroepstermijn verstreek derhalve op maandag 22 augustus 2011, terwijl het voorliggende beroep pas op 25 augustus 2011 werd ingesteld.

10. Ter terechtzitting repliceert de verzoeker dat de afdruk van de bekendmaking van de bestreden besluiten op het Infonet, die door de verwerende partij bij haar laatste memorie is gevoegd, laattijdig is neergelegd, zodat hij er niet op de gebruikelijke wijze tegen heeft kunnen reageren. Om die reden moet het desbetreffende stuk volgens hem uit de debatten worden geweerd.

Voorts laat hij gelden dat de bekendmakingen die via het Infonet gebeuren niet betrouwbaar zijn. Ter staving verwijst hij naar hetgeen de verwerende partij onder punt 13 van haar laatste memorie stelt, namelijk dat de andere personen die vermeld zijn in stuk 4 van het administratief dossier uiteindelijk niet zijn aangesteld en ook niet terug te vinden zijn in enige publicatie van het Belgisch Staatsblad.

Ten slotte wijst hij erop dat bij de bekendmaking van de bestreden besluiten in het Belgisch Staatsblad is vermeld dat het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State kan worden ingesteld binnen zestig dagen “na deze mededeling”.

Beoordeling

11. Krachtens artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verjaren de beroepen tot nietigverklaring zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend. Indien ze noch bekendgemaakt, noch betekend dienen te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er kennis van heeft gehad.

12. De bestreden besluiten zijn niet van aard dat ze aan de verzoeker moesten worden betekend, aangezien ze zijn rechtstoestand niet wijzigden.

Nu de bestreden besluiten niet aan de verzoeker dienden te worden betekend, moet worden nagegaan of ze niet dienden te worden bekendgemaakt. In bevestigend geval gaat de beroepstermijn in met deze bekendmaking. De verplichting tot bekendmaking kan voortvloeien uit een normatieve tekst of kan worden afgeleid uit een constante praktijk.

Wanneer een besluit krachtens een normatieve tekst of een constante praktijk op twee manieren moet worden bekendgemaakt, die als zodanig los van elkaar staan en geen onlosmakelijk geheel vormen, dan loopt de beroepstermijn vanaf de eerste bekendmaking.

13. Artikel 39 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bepaalt onder meer dat de besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, de Nederlandse en de Franse tekst tegenover elkaar. Wanneer zij geen belang hebben voor de algemeenheid van de burgers, mogen deze besluiten evenwel bij uittreksel of in de vorm van een gewone vermelding worden bekendgemaakt. Wanneer hun bekendmaking geen openbaar nut heeft, mag deze achterwege worden gelaten. Hieruit volgt dat de besluiten die geen belang hebben voor de algemeenheid van de burgers, maar waarvan de bekendmaking een openbaar nut heeft, bij uittreksel moeten worden bekendgemaakt of het voorwerp moeten uitmaken van een vermelding in het Belgisch Staatsblad.

De voormelde bijzondere wet bepaalt niet wat onder “openbaar nut” moet worden verstaan.

Op het ogenblik dat het bestreden besluit werd genomen, bestond bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een vast gebruik om besluiten waarbij ambtenaren van niveau A werden benoemd of bevorderd, bij vermelding in het Belgisch Staatsblad bekend te maken. Dit gebruik wijst erop dat de bekendmaking van dergelijke besluiten naar het oordeel van het bestuur een karakter van openbaar nut vertoont.

Uit de gegevens van het Belgisch Staatsblad kan worden afgeleid dat dit gebruik zich ook uitstreekte tot de besluiten waarbij een personeelslid werd aangewezen om een hoger ambt uit te oefenen. Op grond van dit vaste gebruik dient voor de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep

rekening te worden gehouden met de bekendmaking van de bestreden besluiten in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2011.

14. De verwerende partij verwijst in haar laatste memorie evenwel naar een andere bekendmaking waarmee in het onderhavige geval ook rekening moet worden gehouden, met name de verspreiding via het Infonet (het intranet van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest) van een bericht van 21 juni 2011 over de aanwijzing van Geert Rochtus en Christine Lenneberg voor de hogere functie van directeur (rang A3), respectievelijk bij besluit van 20 juni 2011 met uitwerking op 1 december 2010 en bij besluit van 14 juni 2011 met uitwerking op 1 mei 2011.

In zijn arrest nr. 217.722 van 6 februari 2012 over verzoekers beroep tot nietigverklaring van de aanwijzing van een ander personeelslid van de verwerende partij voor een hogere functie van directeur (rang A3) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft de Raad van State vastgesteld dat de bekendmaking van benoemingen en aanstellingen op het Infonet genoegzaam bekend is bij en voldoende toegankelijk is voor het personeel. De Raad heeft daaruit afgeleid dat deze vorm van bekendmaking een vast gebruik is geworden.

De Raad van State bevestigt deze vaststelling en conclusie voor de thans voorliggende zaak.

Indien de bekendmaking op het Infonet de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad voorafgaat doet ze dan ook de beroepstermijn bij de Raad van State voor de bestemmingen van deze bekendmaking ingaan.

15. Ten onrechte vraagt de verzoeker om de afdruk van de bekendmaking van de bestreden besluiten op het Infonet uit de debatten te weren. Deze bekendmaking heeft immers gevolgen voor de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep, die de openbare orde aanbelangt en in elk stadium van de

procedure door de andere partijen in het geding kan worden betwist of ambtshalve door de Raad van State kan worden onderzocht.

De verzoeker brengt voorts geen enkel gegeven aan dat de beweerde onbetrouwbaarheid van de bekendmakingen op het Infonet kan staven. Zijn verwijzing naar hetgeen de verwerende partij onder nr. 13 van haar laatste memorie aanvoert, is dienaangaande niet dienstig. Stuk 4 van het administratief dossier betreft immers geen bekendmaking op het Infonet, doch slechts een voorstel van de directieraad aan de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het openbaar ambt, om hogere functies toe te wijzen aan 27 genoemde personen. De omstandigheid dat de verwerende partij vermeldt dat die voorstellen niet alle tot overeenkomstige aanstellingen hebben geleid, noch tot een bekendmaking van dergelijke aanstellingen in het Belgisch Staatsblad, laat geenszins toe te besluiten dat de bekendmaking, op het Infonet, van aanstellingen en benoemingen die wél zijn gebeurd, onbetrouwbaar zou zijn.

16. Derhalve heeft de bekendmaking van de bestreden besluiten op het Infonet op 21 juni 2011 voor de verzoeker de beroepstermijn bij de Raad van State doen ingaan. De bekendmaking van de aanwijzing van Geert Rochtus en Christine Lenneberg in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2011 heeft voor de verzoeker de beroepstermijn niet doen herleven.

Met de verwerende partij wordt dienvolgens vastgesteld dat de beroepstermijn voor de verzoeker is verstreken op maandag 22 augustus 2011, terwijl het voorliggende verzoekschrift pas op 25 augustus 2011 en dus laatijdig is ingediend.

17. De exceptie is gegrond.

VII. Kosten van het beroep

18. De informatie die door de verwerende partij in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2011 wordt verstrekt met betrekking tot de aanvang van de beroepstermijn bij de Raad van State, is – gelet op hetgeen zo-even werd gesteld – alleszins ten aanzien van een verzoekende partij die toegang heeft tot het Infonet van de verwerende partij, niet juist. Deze informatie kan de verzoeker hebben misleid. Er is dan ook aanleiding om de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 oktober 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche